

Vzlety a pády femme-fatale ČESKOSLOVENSKÉHO GOLFU

Z. M. Havránková (1879–1954)

Ve „zlatých časech“ býval golf mužskou doménou. I z tohoto pravidla však existovaly výjimky (viz rámeček Osudové ženy světového golfu). A také československý golf má svoji osudovou ženu: od začátku 30. let XX. století až do poválečného období takovou roli hrála místopředsedkyně GCP (později i Golfového svazu ČSR) Zdeňka Marie Havránková.

Tato dáma z nejvyšších podnikatelských kruhů stála věrně po boku dvěma starším prezidentům GCP, přičemž s baronem Františkem Ringhofferem ji pojilo přátelství a skutečnost, že její manžel byl ředitelem továrny Praga v době, kdy ještě patřila do smíchovského impéria – než na jeho popud odešel do vrcholového managementu Škodových závodů v Plzni. Po manželově předčasné smrti se stala funkcionářkou GCP a inspirována Ringhofferovým příkladem vybudovala a několik let provozovala soukromé hřiště na Hadovce.

Mecenáška, návrhářka, předsedkyně

Ve druhé polovině 30. let se stala „na plný úvazek“ mecenáškou klubu. Po vleklé anabázi s hledáním nového hřiště organizovala financování výstavby hřiště v Klánovicích. Do strojového parku stejně jako vnitřního vybavení klubovny neváhala vkládat četné věcné dary i vlastní prostředky. Za druhého z prezidentů GCP – ministra zemědělství protektorátní vlády Mikuláše z Bubna-Litice – úřadovala v nejtěžších válečných letech. S obstaráváním peněz pro GCP nepřestala ani po osvobození. I bez výkonné funkce ve vedení klubu v této své činnosti úspěšně pokračovala až do jeho hořkého konce

Portrétní foto z období před r. 1950 (ve věku 70 let)

ani ne měsíc po únorovém převratu v r. 1948...

Za členu GCP byla přijata pod poř. č. 136 dne 15. ledna 1928. O rok později byla poprvé zvolena do výkonného výboru jako „předsedkyně“. V r. 1932 byla schválena do pětičlenného předsednictva GCP (spolu s M. Švestkou, M. Elbogenovou, Dr. Flanderkou a M. Schramem). Když se po rezignaci první-

ho prezidenta Ing. Jahna v r. 1934 stal novým předsedou dosavadní jednatel klubu František Ringhoffer st., jeho místopředsedy byli zvoleni Z. M. Havránková a L. Strimpl. Podstatnou část její agendy tvořilo úsilí o získání nového hřiště.

Začátkem r. 1936 se situace zdála být úspěšně vyřešena. Na výborové schůzi „v bytě paní Havránkové“ bylo operativně rozhodnuto

o zakoupení pozemků v Radošovicích u Říčan. Zápis obsahuje mj. i dovětek, podle něhož se přítomní dohodli – pro případ, že by členská schůze následně nákup neschválila – zaplatit vše rovným dílem ze svého, aby klubu nevznikla žádná škoda... Na další schůzi byla schválena výměna radošovických pozemků za klánovické, neboť „se nabídka knížete Lichtensteina jeví jako výhodnější“. Na květnové valné hromadě se referovalo už pouze

Osudové ženy světového golfu

Na čestném místě golfového muzea ve skotském Edinburghu visí portrét Miss Issette Pearsonové, zakladatelky Ladies Golf Union, organizátorky I. dámského mistrovství a autorky britského Národního handicapového systému... Obdobně důležitou roli sehrála v americkém golfu Marion Hollinsová – amatérská mistryně USA v r. 1921 – budovatelka Women's National Golf & Tennis Clubu na Long Islandu, první žena pověřená vedením syndikátu pro výstavbu nových hřišť v kalifornské realitní kanceláři Del Monte. Byla to ona, kdo povolal na Montereyjský poloostrov fenomenálního architekta Alistaira Meckenzieho...

o Klánovicích, Motol bylo rozhodnuto udržovat již jen jako „hřiště v likvidaci“.

Příští členskou schůzi v lednu 1937 mohl sekretář GCP Ing. J. Charvát seznámit s prakticky připraveným projektem... Byla to ona, kdo vyhledal v USA zkušeného greenkeepera Truhláře a přiměla jej k návratu do vlasti, aby nová jamkoviště měla i v mezinárodním srovnání špičkovou péči. Rodina Truhlářových bydlela pak prakticky na hřišti – Nových Dvorech, v domě bez elektřiny, jak mj. emotivně připomíná pamětník PhDr. Skružný v Klánovickém zpravodaji č. X/2006.

K obstarání prostředků na výstavbu a její kontrole byly ustaveny speciální výbory (finanční a stavební); ještě v průběhu r. 1937 však začalo být zřejmé, že má-li se realizovat stavba clubhousu podle velkorysého konceptu arch. V. Fürtha, nebudou nashromážděné finanční prostředky dostačovat. Na prosincové valné hromadě konané na Hadovce se vedení podařilo prosadit zvýšení členských příspěvků na trojnásobek (3000 Kč) a stavba klubovny byla zachráněna. Dnem 25. června 1938 byl ukončen provoz v Motole a otevřeno hřiště v Klánovicích.

Když místopředsedkyně GCP předávala ceny vítězkám srpnového mezinárodního dámského mistrovství ČSR, klubovna ještě nebyla hotova. Vlivem pohnutých událostí a omezeného rozpočtu se její dokončení vleklo. Řadu věcí do interiéru Z. M. Havránková sama nejen navrhovala, ale i osobně obstarávala, mnohé zapůjčila či je klubovně prostě darovala. Otázky vybave-

Na golfu v Piešťanech – s čestným tajemníkem GCP M. Švestkou (foto Mitteleuropäische Golfrevue, 1932)

Monogram z dopisních papírů (30. léta)

ní klubovny se řešily ještě začátkem následujícího roku...

Po listopadové smrti zakladatele GCP barona Františka Ringhoffera byla Z. M. Havránková v únoru 1941 znovu zvolena do výkonného výboru. Novým prezidentem, kooptovaným o dva měsíce později, byl posléze zvolen ministr zemědělství Mikuláš hr. z Bubna-Litic. Tento uznávaný odborník na lesní hospodářství sice klub uchránil

před poněmčením, avšak trávil většinu času na svém doudlebském panství, takže z „místopředsedkyně“ se díky jeho nepřítomnosti v Praze stala „úřadující místopředsedkyně“ – a setrvala v této nevděčné roli až do konce války.

Milý Charvátku, nezahořknu!

Po květnových událostech r. 1942 a následném zákazu spolkové čin-

nosti převzalo veškeré funkce torzo výkonného výboru, resp. tandem Havránková – Charvát. Po 3 letech spolu připravili na 22. 6. 1945 první poválečnou členskou schůzi a na 22. 8. 1945 pak řádnou valnou hromadu. Dr. Ing. J. Charvát se mezitím vzdal funkce sekretáře klubu a Z. M. Havránková byla „odsunuta“ do funkce čestné předsedkyně, novým předsedou GCP byl zvolen JUDr. J. Hilbert...

Ačkoli se ocitla na vedlejší koleji – mimo výkonný výbor –, přece nezahořkla a snažila se být prospěšnou alespoň v charitativní oblasti a předávat dál své společenské kontakty, zejména osobní vazby na mnohé zahraniční diplomaty, kteří za války

ohledu se chovala úplně stejně jako dlouholetý sekretář klubu. Oba blízcí spolupracovníci (kdykoli mu dávala písemné pokyny, oslovovala ho s materskou důvěrností „Milý Charvátku!“) se dokázali povznést nad jisté oprávněné pocity nevědeckosti či

Když místopředsdkyně GCP předávala ceny vítěžkám srpnového mezinárodního dámského mistrovství ČSR, klubovna v Klánovicích ještě nebyla hotova. Řadu věcí do interiéru Z. M. Havránková sama nejen navrhovala, ale i osobně obstarávala, mnohé zapůjčila či je klubu prostě darovala.

pomáhali udržet GCP při životě. Byla to ona, kdo přivedl ke golfu například pozdější klánovickou hvězdu Vladimíru „Dadulu“ Novákovou Hradeckou. Z její korespondence s klubem v r. 1947 vyplývá mimo jiné i to, že pevně věřila v pozitivní vývoj a možnost navázat na předválečné mezinárodní úspěchy. V tomto

dokonce křivdy, až šikany, vůči svým osobám a zájmy klubu i nadále stavěli nad své vlastní.

Hořký vítězný únor

Naposledy je čestná předsdkyně GCP Z. M. Havránková zmiňována v zápisu jako členka plesového výboru na přelomu let 1947/1948. Společensky

Z á s n a m
o členské schůzi se dne 22.6.1945.

Ze přítomnosti 36 členů zahájili schůzi úřadující místopředsdkyně pí. Z. M. Havránková úředním úvodním slovením a přivítáním členů i správců klubů lidnice a Třebosín. Zvláště byli přivítáni pp. A. Štika a Dr. H. Tomer, kteří se vrátili z koncentračních táborů.

Do dálky byly poslány pozdravy čestným členům klubu, kteří za hranicemi udělali čest našemu klubu účastí v zahraničních odbojích. V šle ovšem a p. prezidentem Dr. Z. Benešem, dlouholetým čestným členem klubu a ministrem zahraničí Janem Masarykem, čestným předsedou našeho klubu.

Znění telegramů:
Pánu prezidentu republiky Dr. Z. Benešovi - Praha-Hrad.
Členstvo Golf Clubu Praha, shromážděné na první schůzi po osvobození republiky, dovoluje si Vám jakožto svému dlouholetému čestnému členu projevit svoji klubovou oddanost a ujistit Vás, že bude se všech svých sil spolupracovati na vystavbě tělovýchovy v duchu nových zásad.

Pánu ministru zahraničí Janu Masarykovi - Praha.
Jámen členů Golf Clubu Praha, shromážděných na první schůzi po osvobození, hlásí se Vám jako čestný předseda, že náš klub po celou dobu okupace hrál a neochvějně zachoval svůj český ráz a usneal se zahájit novou činnost v rámci zásad stanovových naší vlády. Členstvo se upřímně těší, že Vás bude moci brzy uvítati ve svém středu.

Bylo vzpomenují tři členů, kteří byli popraveni. Jsou to:
Dr. Horák, prezident nejvyššího kontrolního úřadu.
Dr. Vaněk, prezidiální řez.
Dr. Wahl, advokát.

Místopředsdkyně oznámila, že podrobná správa o činnosti bude podána až na valné hromadě, kde zbytek výboru, který od posledních voleb byl decimován z 12 na 5 členů složil ústet za celou dobu své funkce, především ovšem za dobu okupace. Místopředsdkyně dále pak konstatovala, že klub za celou dobu okupace, za podmínek neštěstí a za neustálého tlaku persekuce, namířené převážně právě proti křesťm z nich se naše členstvo skládalo, že náš klub za celou tuto těžkou dobu zachoval postoj naprosto důstojný.

Nikdo z okupantů nebyl přibrán do výboru, odmítli jsme jakékoliv kooperaci a nímí pokud jde o řízení klubu a tím více ovšem všechny jejich snahy klub ovládati.

Byli jsme vyšetřováni gestapem, byli jsme trvale pronásledováni místním nacistickým předákem a měli jsme nepřítelů i v klubu. Udrželi jsme jasnou linii národní hrdosti a náš klub zůstal i za doby utlaku klubem jednoznačně český.

Záznam z první poválečné společné schůze pražských golfových klubů (GCP, GKL a GKT)

GOLF CLUB PRAHA
MOTOL
TELEFON 40105

Schůze finančního výboru
dne 18. I. 1936
v bytě pí. Z. M. Havránkové

Přítomni: pí. Havránková, H. Petschek, M. Švestka, J. Weps

Po referátech pí. Havránkové a ing. Charvátka usneseno:

- 1/ Podniknouti veškeré kroky k zakoupení pozemků v Klánovicích ve výměře 75 ha.
- 2/ V případě, že by valná hromada neschválila zakoupení pozemků, převezmou přítomní u bar. Ringhoffera po 1/5 finančního nákladu tak, aby klub nebyl finančně koupí zatížen.

J. Švestka

Zápis ze schůze finančního výboru, leden 1936

- 2 -

Po tomto prohlášení bylo přikročeno k volbě tří členného komitě které provede revizi členství. zvoleni:
Dr. Tomáš Černý / předseda /
Dr. Hilbert
Dr. H. Tomer
Je revize máni být provedena důkladně Dr. Petera zdraznil a nekompromisně v duchu nového státu. Němci byli přešetřeni, členství zastávajících členů suspendováno a všechna ostatní sdělení předána komitě k příslušnému vyšetření.

Druhá bodem programu byla valba akčního výboru, jehož úkolem jest připravit se nejdříve na valnou hromadu a to dle možnosti již koncem servence. K návrhu dra Petera byli kromě dosavadních členů výboru
Pí Z. M. Havránková
Dr. Z. Černého
Dr. Fajouma
Dr. Klana
Dr. Petera
J. David
Dr. Hilbert
Ing. Horáček
Dr. Váňček
E. Ooppel
Dr. H. Tomer.

Na konci schůze sdhraznil p. kom. rada Švestka přání, aby bylo zapomeno všeho co členstvo rozvojovalo a nasopak se spojilo ke svorné práci na novou výstavbu klubu. Do vlnku nového rozvoje klubu oznámil, že daruje větší počet golfových míčků, což přítomnými bylo přijato a povděkem.

Se strany v Praze nové akreditovaných diplomatů dostává klub častější dotazy, zda jest již možno v Klánovicích hrati. Našine jip však ještě sdělit, že se t. d. bo ještě možno není, nebot klubovna a nejdůležitější část hrátiště ještě není uvolněna ruskou armádou.

Předsdkyně ukončuje schůzi poděkováním za účast a zájez našel p. kom. rada Fajouma jedním členem děkuje pí. Havránkové za všechnu jí v zájmu klubu vykonanou práci v největší době.

Rodinná hrobka na Vyšehradě – s Havránkovou bustou od O. Španiela

večer, konaný pod záštitou Jana Masaryka týden před „Vítězným únorem“ v Národním klubu na Příkopech, byl „labutí písni“ demokraticky zvoleného vedení GCP. Akce měla velký úspěch – společenský i ekonomický: na darech bylo vybráno 50 tisíc, na

předsedkyně mezi jejími 16 účastníky. S pravděpodobností hraničící s jistotou lze předpokládat, že se vědomě nezúčastnila ani následně mimořádné (likvidační) valné hromady, uskutečněné z rozhodnutí Akčního výboru GCP o měsíc později k formálnímu

Dáma, kterou v písemném styku nikdo z klubu po dvacet let neoslovil jinak než „Vysocevážená milostivá paní“, musela z existenčních důvodů žádat revoluční vedení uchvatitelského ČGK, aby jí bylo vystaveno potvrzení, že „vždy vystupovala jako uvědomělá Češka, mající účinné porozumění pro snahy drobného lidu“.

vstupném 32 tisíc Kč (rozdělených mezi stavební fond a klubovou pokladnu). Poslední řádná valná hromada GCP se konala 28. 2. 1948 – podle prezenční listiny nebyla čestná

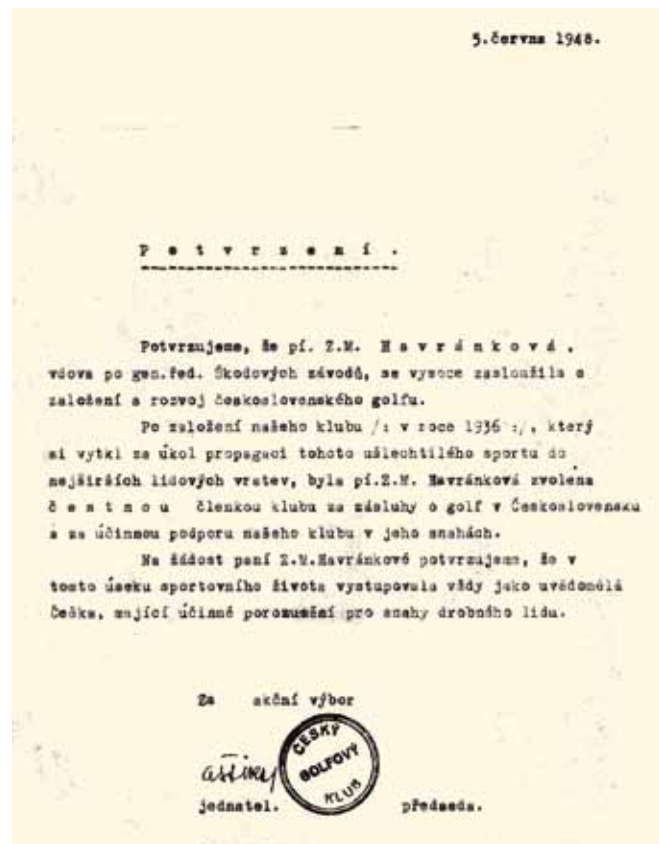
požehnání nad sloučením GCP s Českým golfovým klubem a tím současně zániku GCP (prezenční listina se v archivu „kupudivu“ nezachovala). Z. M. Havránková se nevyhnula

ponížení. Dáma, kterou v písemném styku nikdo z klubu (od sekretáře přes funkcionáře z řad továrníků a ministrů až po prezidenty – šlechtice) po dvacet let neoslovil jinak než „Vysocevážená milostivá paní“, musela z existenčních důvodů žádat revoluční vedení uchvatitelského ČGK, aby jí bylo vystaveno potvrzení, že „vždy vystupovala jako uvědomělá Češka, mající účinné porozumění pro snahy drobného lidu“. Kromě toho byla navíc nucena bránit se a dohadovat o výši nesmyslně vyměřených členských příspěvků, započítávaných klubem proti jejím starým pohledávkám (dávno po lhůtě splatnosti) a dalších finančních otázkách – malicherných v porovnání s částkami, jimiž klub dlouhá léta sponzorovala.

Velkorysá, osobitá, úctyhodná

Manažerské schopnosti však osvědčovala neustále. Doslo-

va na poslední chvíli se jí v r. 1948 podařilo pronajmout kanadské ambasádě své rodinné sídlo, čímž je v první vlně znárodnování zachránila (její nezletilá dědičce je zestátnili „až“ v 60. letech). Podle pamětníků bydlela ve „svém“ činžovním domě na Janáčkově nábřeží (dříve nábř. Legií) a navzdory historickým událostem a všem dobovým turbulencím si dokázala i v nelehkých 50. letech udržovat osobitý životní styl... S velkorysostí sobě vlastní se zachovala i v posledních věcech člověka. Všechn svůj nemalý majetek rozdala. Zemřela ve Valdicích v r. 1954 ve věku 75 let. Odpočívá v rodinné hrobce na Vyšehradském hřbitově. K datům Ing. Dr.h.c. J. Havránkova byl na ni připsán jen skromný dovětek: „... a jeho žena“! Ale jak úctyhodná žena, slušelo by se – alespoň po tak dlouhém mlčení – dodat...

HADOVKA (1930–1936)

& Z. M. Havránková

Na místě bývalé předměstské viniční usedlosti Serpontky dnes stojí letohrádek Hadovka. Název vznikl počestvím zkomoleného jména dřívějšího vlastníka Ferdinanda de Serponte. K proměně barokního statku v novogotický zámek došlo v první polovině XIX. století. Nevšední architektonické dílo, dobře viditelné z dnešní Evropské třídy (čp. 10) dostalo svoji současnou podobu o sto let později, přičemž – a to nás zajímá – sehrálo zvláštní roli v dějinách pražského i československého golfu. V jeho zahradě bylo v první polovině 30. let minulého století vybudováno a minimálně po pět následujících sezon udržováno v provozu jedno z prvních soukromých golfových hřišť u nás...

Dobové fotografie z Tennis-Golf revue – ke zprávě o zahájení v r. 1930

Dejvický zámek Hadovka připomíná šlechtické sídlo z viktoriánské Anglie. Tato neobyčejná patrová stavba podkovovitého půdorysu, která jako by do Čech ani nepatřila, upoutává pozornost zejména svou nezaměnitelnou, bohatě členěnou fasádou se stupňovitými štíty, krytými sedlovými stříškami a bohatě rámovanými okny a portály s rezným ostěním. Někdejší usedlost, později přestavěná v romantickém stylu, se

cem XVIII. století se ujal poněkud zmatečný, rádoby počestěný název „Hadovka“, který se – jako pomístní – užívá dodnes.

De Serponte vinici sice zvelebil, ale zadlužil se při tom natolik, že po jeho smrti roku 1705 musela být jako dědictví prodána v dražbě. V roce 1743 získal Hadovku farář Antonín Messler, který její pozemek rozšířil o sousední statek Pušrajbku a na stejném místě vybudoval novou, ještě větší usedlost. Kolem r. 1850 ji zakoupil pražský

Po předčasné smrti Josefa Havránka v r. 1930 manželka Zdeňka Marie nemovitost přestavěla a navíc zde – na ploše necelého půl hektaru – vybudovala krátké golfové hřiště. Dnes bychom řekli pitch&putt.

nachází v místech sedmi vinic s objektem viničního lisu, které během první poloviny XVI. století zakoupil novoměstský sladovník Matěj z domu U Bílého kříže.

Od Serpontky k Hadovce

Po třicetileté válce pozemek získal císařský notář a právník, malostranský měšťan František Ferdinand de Serponte et Bregaziis. Obnovil vinice i usedlost, které se po něm začalo říkat „Serpontka“, později zkomoleně „Serpentka“. Lidé si toto pojmenování časem mylně přeložili (z domněle lat. serpens či ital. serpente = had), takže kon-

továrník G. F. Janoušek. Do r. 1859, než byla prodána dál, se zásluhou architekta Josefa Niklase, absolventa a pozdějšího profesora pražské polytechniky, proměnila v podivuhodný novogotický letohrádek s úpravnou zahradou. Po roce 1872 přešla do vlastnictví Metropolitní svatovítské kapituly jako tzv. Proboštský letohrádek, po vzniku samostatné ČSR pak do majetku hlavního města.

...a k Havránkovi

Koncem 20. let minulého století nemovitost od pražského magistrátu zakoupil Ing. Dr.h.c. Josef Havráněk,

v letech 1925–1930 náměstek generálního ředitele koncernu a vrchní technický ředitel Škodových závodů v Plzni. Po jeho předčasné smrti v r. 1930 ji manželka Zdeňka Marie přestavěla a navíc zde – na ploše necelého půl hektaru – vybudovala krátké golfové hřiště. Dnešním jazykem bychom je označili jako „pitch & putt“. Devět jamek mělo délky 30–130 m, nechyběly pečlivě udržované malé greeny ani četné bunkery. Obtížnost hřiště zvyšovalo množství stromů, jeho par (v té době označovaný pojmem „bogey“) byl stanoveno na 2x

Pro nevybranější společnost pražskou

I. Vávra poněkud nepřesně datoval „zahajovací turnaj“ na Hadovce dnem 22. května 1932, k čemuž jej zřejmě svedla zpráva z Tennis-Golf revue, popisující ovšem zahajovací turnaj sezony, v němž zvítězili H. Tonder a M. Wepsová. Původní zpráva o „Prvním miniaturním hřišti v Praze“ totiž byla publikována již v TGR, roč. 1930 – přibližuje slavnostní zahájení dne 17. června, k němuž „se dostavila nevybranější společnost pražská“. Kromě členů

24 ran... I když o tom chybějí přímé důkazy, lze – vzhledem k mimořádně dobrým vztahům uvnitř vedení Golf Clubu Praha – podle našeho mínění úspěšně spekulovat o tom, že minimálně radou byli při budování hřiště investorce nápomocni jak tehdejší jednatel a pozdější prezident GCP baron Fr. Ringhoffer (sám stavitel soukromého hřiště ve Volešovicích), tak i jeho sekretář a náš první golfový architekt Ing. Josef Charvát.

Evropská 9x jinak

Dnes Hadovku dobře uvidíte z Evropské třídy č. p. 10. Pražáci ji mohou pamatovat jako Velvarskou – cestou z Prahy do Dehnic (Degwitz) neboli Dejvic, později Veleslavínovu, potom Dejvickou, opět Velvarskou, poté Žukovovu, znovu Velvarskou a posléze Lenínovu ulici.

GCP se jej zúčastnila řada představitelů pražského diplomatického sboru. Ve finále úvodního turnaje zvítězil Ing. Teller nad kons. Lechnerem. O intenzitě společenskosportovního dění svědčí dále např. reportáž z 6. čísla časopisu Golf in der Tschechoslovakei, popisující „Golfovou garden-party“, konanou 17. května 1932, v jejichž soutěžích zvítězili J. Lüftner a W. Hechtová. Tímto skoupým výčtem však veškeré informace z otevřených zdrojů končí – v dalších letech z dobového tisku stopy zcela mizí. Chronologicky nejmladší zprávy se opírají již pouze o svědectví I.

Hadovka na mapě Stabliního katastru, 1840–1842

Na leteckém snímku, 1938

Na ortofotomapě ze současnosti

Vávry, podle něhož volešovický (později klánovický) trenér F. Doležal vyprávěl o tomto hřišti jako „udržovaném ještě v sezoně 1935 či 1936“.

Byt, který tvořil dějiny

Rozsáhlé stavební práce, prováděné pro majitelku stavitelem Nekvasilem až do r. 1936, zahrnovaly kromě zahradnicko-sadových úprav též zboření stodoly a rekonstrukci přízemí i prvního patra hlavní budovy. Přibyla ovšem i nová kotelna, garáž a modernizováno bylo další technické vybavení. Z nedávno zpřístupněných archívních podkladů GCP vyplývá, že na přelomu 30.–40. let se „byt pí Havránkové“, jak bylo toto sídlo skromně označováno v zápisech ze schůzí, stal místem řady jednání různých klubových orgánů. Ještě důležitější roli pak sehrálo za války, zejm. v období heydrichiády a po následném zákazu veškeré spolkové činnosti, kdy již

nebylo možné využívat k prvotnímu účelu klánovickou klubovnu a GCP tak musel být odtud svou „úřadující místopředsdkyní“ (za trvalé nepřítomnosti prezidenta v Praze) de facto řízen...

Roku 1948, těsně před znárodněním, se Z. M. Havránkové podařilo letohrádek i s přilehlým parkem pronajmout kanadskému velvyslanectví. Jeho potřebám od té doby slouží trvale – bylo tomu tak po celé období minulého režimu, stejně, jako je tomu dnes, po navrácení nemovitosti potomkům její nezletilé kmotřenky H. Lohrové, již majitelka nemovitost před svou smrtí v r. 1954 odkázala (a stát ji v r. 1960 vyvlastnil, aby ji podle restitučních zákonů v r. 1991 zase vrátil). Od poloviny 60. let je objekt chráněn zákonem jako nemovitá kulturní památka. Letohrádek Hadovka je mezi diplomaty všeobecně považován za nejkrásnější kanadskou rezidenci v celé Evropě.